

POSTANOWIENIE

Dnia 21 kwietnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa A. K.
przeciwko J. B.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 21 kwietnia 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 31 maja 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 2700 zł (dwa
tysiące siedemset zł) tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy wyrokiem z dnia 21 października 2015 r. uchylił wyrok Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 28 maja 2014 r., zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w K. z dnia 24 października 2013 r. oddalającego powództwo o zapłatę.

Rozpoznając sprawę ponownie, Sąd Apelacyjny w (...) wyrokiem z dnia 31 maja 2016 r. oddalił apelację powoda od wyroku Sądu pierwszej instancji.

Powód wniósł skargę kasacyjną, wskazując na jej oczywistą zasadność. Zarzucił, że Sąd drugiej instancji naruszył prawo procesowe, gdyż prowadził

postępowanie dowodowe co do okoliczności niemającej jakiegokolwiek znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, a ponadto uchybił art. 316 § 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarżący powołał się na oczywistą zasadność skargi, ale jej nie wykazał. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest rozwinięciem, a w wielu miejscach powtórzeniem zarzutów wytoczonych w ramach podstaw kasacyjnych. Tymczasem oczywistość skargi - jako przyczyny kasacyjnej (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.) - musi być widoczna *prima facie*; jako taka nie wymaga szerokich, polemicznych wywodów ani przeprowadzenia szczegółowej analizy (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2006 r., I CZ 15/06, nie publ., z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, nie publ., z dnia 29 listopada 2007 r., II CSK 460/07, nie publ., z dnia 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08, nie publ.). Prowadzenie takich wywodów i dokonywanie analiz przeczy twierdzeniu o oczywistej zasadności skargi, sprawy oczywiste nie wymagają bowiem dowodzenia ani szczegółowych wyjaśnień.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygając na podstawie art. 98 § 1 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.